

[Malchau.]

maa man tage denne Forsinkelse. Men hvis man, hvad jeg tror, har været nogenlunde enig om Straffelovsforslaget, men derimod ikke om det andet Forslag, mener jeg ganske vist, at man paa et tidligere Tidspunkt kunde have fremsat det første Forslag og faaet det vedtaget. Saa kunde man bagefter have fremsat det andet Forslag om Retsplejen, naar man var blevet enig derom. Alt dette er dog Historie. Det vigtigste er, at vi nu har faaet Forslagene til Behandling, og jeg vil haabe, at de maa faa en let Gang igennem Landstinget, saa at de inden ret længe kan blive ophøjet til Love.

Lannung: Jeg takker den højtærede Justitsminister for hans Svar til mig med Hensyn til Spørgsmaalet om de skete Arrestationer. Der ligger jo megen Vægt paa at faa den størst mulige Sikkerhed, en saa kategorisk Erklæring som overhovedet muligt for, at den højtærede Justitsminister og den høje Regering i det hele vil tage alle Forholdsregler for at undgaa uautoriserede Arrestationer. Vi bør — det er vi utvivlsomt alle her i Tinget enige om — for enhver Pris være fri for flere, som den højtærede Justitsminister udtrykte det, udisciplinerede og uautoriserede Anholdelser. Der maa være en Regeringsmyndighed, som er en Slags Garant i saa Henseende. Det oplyses for øvrigt, at man har været inde paa efter Løsladelsen at holde Generaldirektør Knutzen i en Slags Husarrest paa Sølvgade's Kaserne, men jeg forstaaer, at ogsaa dette har man opgivet. Der bør selvfølgelig heller ikke kunne ske noget i Retning af Husarrest uden behørig Autorisation fra rette vedkommende lovlige Myndighed. Ingen bør her kunne handle paa egen Haand. Det er ikke nok at redressere det skete, Tiden er saa afgjort ogsaa inde til at træffe alle nødvendige Forholdsregler for at undgaa Gentagelser. Det vil aldeles givet være i alle Parters velforstaaede Interesse. Vi maa nu hjælpes ad med at naa til normale, lovlige Tilstande paa dette overmaade vigtige Omraade. Ellers gaar der alt for meget i Stykker for det danske Samfundsliv. Det bør derfor siges her, selv om det ikke maatte være populært i alle Kredse, at Betingelserne for fuldt lovlige og fuldt forfatningsmæssige Tilstande skulde nu, da Politiet forlængst er i Funktion, være fuldt ud til Stede. Jeg henstiller derfor, om den højtærede Justitsminister ikke yderligere kunde uddybe sine Udtalelser, eventuelt om hans Kollega, den højtærede Minister

Hr. Frode Jakobsen, for saa vidt han er til Stede, kunde supplere dem, og herunder vilde det være vigtigt og rigtigt, forekommer det mig, at faa oplyst, hvilke Forholdsregler der er taget i den konkrete Sags Anledning.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg beklager meget, hvis jeg ved min Kortfattedhed har syndet mod de Regler, som har Hævd for en Sags Behandling i dette høje Ting, og jeg maa bede om den Overbærenhed paa dette Punkt, som man maaske kan give mig paa Grund af, at jeg mangler Erfaring for, hvorledes jeg rettelig burde have taget det. Jeg er rede til, saa godt jeg kan, at svare paa de Spørgsmaal, der er stillet mig. Jeg havde blot troet, at det kunde ske i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Steincke spurgte, hvordan Forslagets Stilling var med Hensyn til Lovovertrædere, som er sindssyge eller Psykopater. Forslaget siger, at Psykopatfængsel kan ikke anvendes. Om sindssyge er der ikke nogen Bestemmelse, og jeg maa derfor mene, at Borgerlig Straffelovs almindelige Bestemmelser finder Anvendelse ogsaa efter den Lov, som her foreslaas vedtaget, saa at sindssyge Forbrydere behandles efter de almindelige Regler for saadanne. Det vil vel ogsaa være det rigtigste.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorfor § 6 ikke medtog Bestemmelser, som gjorde det umuligt for den, der var fradømt almen Tillid efter denne Lov, at indtage en ledende Stilling inden for Pressen, kan jeg sige, at § 6 med dens Specifikation af Følgerne af Ærestab er taget fra den norske Lov, men begrænset paa nogle Punkter, og et af de Punkter, som vi har ladet udgaa, er netop et Punkt, som vilde dække det, det ærede Medlem Hr. Steincke nævnte. Vi mener om de ledende Stillinger inden for Pressen, at det vilde være meget vanskeligt at føre en effektiv Kontrol. Man kan naturligvis se, om en Mand staar som ansvarshavende Redaktør eller som Leder af et Forlag, men det er meget svært at garantere og sikre sig, at han ikke bagved, med en anden som Straamand, har den samme Stilling, og vi har da ment, at det vilde være uheldigt at give en Bestemmelse, som nemt kunde omgaaes. Jeg har ment, at Værnet ligger i, at det, som kan komme frem i et Presseorgan eller gennem et Forlag, som en saadan Mand aabenlyst eller skjult har Indflydelse paa, er undergivet Lovgivningens almindelige Bestemmelser. Indeholder det noget, som ikke er rigtigt, ikke er